Śrī Caurāgragaṇ ya-Puruṣ ā□ □ akam

Śrī Bilvamaṅ gala □ hākura

vraje prasiddhaṁ navanīta-caura□
gopā□ ganānā□ ca dukūla-cauram
aneka-janmārjita-pāpa-caura□
caurāgragaṇ yaṁ puruṣ aṁ namāmi (1)

Aš lenkiuosi tam geriausiam iš vagių, kuris yra žinomas Vradžioje kaip sviesto vagis ir tas, kuris pavogė gopių drabužius, ir kuris, priėmusiems Jo prieglobstį, pavagia nuodėmės, susikaupusias per daugybę gyvenimų.

śrī rādhikāyā h□ dayasya caura□
navāmbuda-śyāmala-kānti-cauram
padāśritānā□ ca samasta-caura□
caurāgragaṇ yaṁ puruṣ aṁ namāmi (2)

Aš lenkiuosi tam geriausiam iš vagių, kuris pavogė Śrīmatī Rādhikos širdį, kuris pavogė tamsią spalvą iš jauno audros debesies, ir kuris pavagia visas nuodėmes ir kančias iš tų, kurie priėmė Jo pėdų prieglobstį.

akiñcanī-kṛ tya padāśritaḥ yaḥ
karoti bhikṣu pathi geha-hīnam
kenāpy aho bhīṣaṇa-caura īdṛ g
dṛṣṭaḥ -śruto vā na jagat-traye 'pi (3)

Savo atsidavusius bhaktus Jis paverčia skurdžiais ir klajojančiais benamiai elgetomis – aho! Visuose trijuose pasauliuose niekas nematytė ir negirdėjo apie tokį baisų vagį.

yadīya nāmāpi haraty aśeṣaṃ
giri-prasārān api pāpa-rāśīn
āścarya-rūpo nanu caura īdṛ g
dṛṣṭaḥ śruto vā na mayā kadāpi (4)

Vien ištarus Jo vardą sunaikinamas visas kalnas nuodėmių – aš niekada nemačiau ir negirdėjau apie tokį neįtikėtinai nuostabų vagį!

dhanaṃ ca mānaṃ ca tathendriyāṇi
prāṇāś ca hṛ tvā mama sarvam eva
palāyase kutra dhṛ to 'dya caura
tvaṃ bhakti-dāmnāsi mayā niruddhaḥ (5)

O vagie! Pavogęs mano turtą, mano garbę, mano jutimus, mano gyvenimą ir viską, kas buvo mano, kur Tu pabėgsi? Aš pagavau Tave savo atsidavimo virve.

chinatsi ghoraṃ yama-pāśa-bandhaṃ
bhinatsi bhīmaṃ bhava-pāśa-bandham
chinatsi sarvasya samasta-bandhaṃ
naivātmano bhakta-kṛ taṃ tu bandham (6)

Tu perpjauni baisią Yamarājo kilpą, Tu nutrauki siaubingą materialios egzistencijos kilpą, ir nukerti visų materialius pančius, bet Tu negali nukirsti mazgo, kurį užrišo Tavo paties mylintys bhaktai.

man-mānase tāmasa-rāśi-ghore
kārāg□ he du□ kha-maye nibaddha□
labhasva he caura! hare! cirāya
sva-caurya-do□ ocitam eva da□□ am (7)

O vagie, pagrobęs iš manęs viską! O vagie! Šiandien aš įkalinau Tave apgailėtiname mano širdies kalėjime, kuris yra labai baisus dėl siaubingos mano neišmanymo tamsos. Jame Tu gyvensi labai ilgai, gavęs tinkamą bausmę už visas Savo vagystes!

kārāg□ he vasa sadā h□ daye madīye
mad-bhakti-pāśa-d□□ ha-bandhana-niścala□ san
tvā□ k□□□ a he! pralaya-ko□ i-śatāntare 'pi
sarvasva-caura! h□ dayān na hi mocayāmi (8)

O K□□□ a, vagie, pavogęs iš manęs viską! Mano atsidavimo kilpa bus užveržta amžinai, ir Tu toliau gyvensi mano širdies kalėjime, nes aš nepaleisiu Tavęs net per milijonus epochų.

Ši a□□ aka yra skaitoma poetiniu "Upajāti" metru).